

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.10.1963, sp. zn. 3 Cz 78/63, ECLI:CZ:NS:1963:3.CZ.78.1963.1

Číslo: 13/1964

Právní věta:

Podle § 36 zák. o právu rod. děti, jichž rodiče mají různá příjmení, mají příjmení jednoho a téhož rodiče; další děti narozené z týchž rodičů nesou tedy příjmení, jež bylo určeno prvorozenému dítěti těchto rodičů jejich dohodou podle § 36 odst. 2 zák. o právu rod. a pod nímž bylo také toto prvorozené dítě zapsáno v knize narození.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.10.1963

Spisová značka: 3 Cz 78/63

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Jméno a příjmení

Předpisy: 265/1949 Sb. § 36

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Podle obsahu spisu okresního soudu v Liberci požádal orgán pověřený vedením matrik ONV v Praze 4 opatrovnický soud o určení příjmení nezl. Věry podle § 36 zák. o právu rodinném. Při svém výslechu u opatrovnického soudu v září 1960 navrhla matka dítěte K. K., aby nezl. Věra měla příjmení po svém otci tak, jako jejich první dítě, nezl. A. N. Naproti tomu otec dítěte J. N., který uvedl při výslechu, že své starší dítě, jehož matkou je rovněž K. K., totiž nezl. J. N. nar. 19. 1. 1958, má ve své výchově, žádal, aby nezl. Věra měla příjmení své matky K., ježto nechtěl, aby sourozenecký vztah mezi oběma dětmi byl i zevně patrný společným příjmením.

Okresní soud v Liberci rozhodl, že J. N., jehož otcovství bylo zjištěno soudním rozsudkem, náleží rodičovská moc k nezl. Věře, nar. 25. července 1960 z matky K. K., a že nezletilé ponechá se příjmení K. Toto usnesení, jež bylo doručeno oběma rodičům i OPM - MěNV v Liberci, jakožto zákonnému zástupci dítěte, vstoupilo v právní moc.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozhodnutím okresního soudu, jímž bylo rozhodnuto, že nezl. Věra ponese příjmení K., byl porušen zákon.

Odůvodnění:

Z opatrovnických spisů bylo patrné, že rodiče nezl. Věry J. N. a K. K. mají starší dítě nezl. A. N., narozené 19. ledna 1958, jehož opatrovnictví se vede u obvodního soudu pro Prahu 4. Bylo proto povinností soudu, aby z obsahu tohoto opatrovnického spisu a z výpisu z knihy narození zjistil, zda-li nezl. dítě nese příjmení svého otce, totiž příjmení N., podle dohody rodičů ve smyslu § 36 odst. 2 zák. o právu rod. Podle intencí a smyslu ustanovení § 36 zák. o právu rodinném děti, jichž rodiče mají různá příjmení, mají všechny příjmení jednoho a téhož rodiče. Další děti narozené z těchto rodičů nesou tedy příjmení, jež bylo určeno prvorozenému dítěti těchto rodičů jejich dohodou podle § 36 odst. 2 zák. o právu rodinném a pod nímž bylo také toto prvorozené dítě zapsáno v knize narození.

Touto zásadou se okresní soud v Liberci neřídil, neboť určil příjmení nezl. Věry po matce s odůvodněním, že dítě žije u své matky a má s ní mít shodné příjmení. Bez zjištění obsahu opatrovnického spisu nezl. A. N. a výpisu z knihy narození tohoto dítěte o tom, jaké nese toto prvorozené dítě rodičů nezl. Věry příjmení, a zda rodiče nezl. Věry již před jejím narozením se jako rodiče staršího dítěte nezl. A. N. dohodli, že toto nezl. dítě ponese příjmení otcovo N., nemohl soud o určení příjmení nezl. Věry rozhodovat.

Řízení trpí tedy neúplností, jež mohla způsobit nesprávné rozhodnutí ve výroku o určení příjmení nezletilé Věry. Okresní soud v Liberci porušil tak zákon v ustanovení §§ 1 odst. 2, 59, 88 odst. 2, 93 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 36 zák. o právu rodinném.